

ks. Stanisław Stańczyk SCJ

Ojciec Leon Dehon – Założyciel Zgromadzenia Księża Sercanów

Kim był ojciec Dehon, który rozkochał się w Najświętszym Sercu Pana Jezusa zakładając Zgromadzenie Księża Sercanów? Ojciec Leon Dehon urodził się 14 marca 1843 roku w La Capelle we Francji, w zamożnej rodzinie. Matka Leona, Adela Stefania, była kobietą łagodną i bardzo pobożną. To jej późniejszy kapłan i zakonnik zawdzięczał najwięcej. Najprawdopodobniej matka dała mu pierwszą katechezę o Najśw. Sercu, gdyż jej ulubioną książeczką do nabożeństwa był: *Podręcznik Serca Jezusowego*. Ojciec, Juliusz Aleksander, był człowiekiem szlachetnym, lecz do wiary i religii odnosił się w sposób obojętny. To on będzie się starał w późniejszym okresie „odciągnąć” syna od kapłaństwa.

Dzieciństwo spędził w rodzinnej miejscowości. Z tych lat nie zachował miłych wspomnień. W środowisku szkolnym mało było wiary i modlitwy. Do Pierwszej Komunii św. przygotowała go matka. Po szkole podstawowej przez cztery lata uczył się w kolegium. Tam znalazł kierownika duchowego, który przeprowadził go przez krytyczny okres dojrzewania. Nie był to czas łatwy, ale jak sam napisze: *Nie zniechęcały mnie pokusy i słabości. Łaska mocno działała w moim sercu*. Stopniowo rodziło się w nim powołanie do kapłaństwa. Pragnął być kapłanem, zakonnikiem, misjonarzem. Jako siedemnastoletni chłopak, po ukończeniu kolegium, wyjawiał rodzicom zamiar wstąpienia do seminarium. Ojciec Leona wypo-

wiedział wtedy stanowcze zdanie: „Mój syn nigdy nie wstąpi do seminarium”. Marzył o karierze dyplomatycznej lub prawniczej dla swego syna, licząc przy tym na działanie czasu i na lepsze poznanie przez syna społeczeństwa i świata. Dlatego Leon Dehon rozpoczął studia we Francji. Po ukończeniu studiów z tytułem doktora, będąc już dorosły, przypomniał rodzicom swoje plany wstąpienia do seminarium. Wtedy ojciec zaproponował mu podróż na Wschód. Podróż ta trwała dziewięć miesięcy i zaprowadziła go aż do Palestyny. Tam ostatecznie podjął decyzję pójścia w swoim życiu śladami Chrystusa. Rodzice byli przeciwni, bali się utracić syna. Stanowczość Leona skruszyła mury zaborczej miłości rodziców i w październiku 1865 roku wstąpił do Seminarium Francuskiego św. Klary w Rzymie. Po ukończonych w seminarium studiach, 19 grudnia 1868 roku w Bazylice św. Jana na Lateranie przyjął święcenia kapłańskie. Pracę duszpasterską rozpoczął jako wikariusz w Saint-Quentin. Zakładał również dzieła socjalne.

W 1878 roku ojciec Dehon założył Zgromadzenie Księży Sercanów, którego charyzmatem jest miłość i wynagrodzenie. Stał się apostołem Bożego Serca. Często do swoich uczniów mówił: „Idźcie, dajcie poznać światu miłość Serca Jezusowego”.

Idea założenia Zgromadzenia nurtowała go od dawna. W lutym 1877 roku biskup Thibaudier w towarzystwie księdza Dehona i innych księży udał się do Rzymu – *ad limina*. Droga prowadziła przez Mediolan i Loreto. W Loreto, 14 lutego 1877 roku, zrodziło się Zgromadzenie Oblatów Najśw. Serca Jezusowego. Chwila ta, brzemienna w następstwach dla życia ks. Dehona, tak zapisała się w jego pamięci: *Modliłem się z głową ujętą w ręce. Podniosłem głowę, popatrzyłem na Madonnę. Zamilkłem, ponieważ z ołtarza od Madonny słyhać było głos: dlaczego nie zakładasz instytutu, którego na próżno szukasz gdzie indziej? Taka jest wola Boża. Jeżeli Bóg tego chce, chcę także i ja. Fiat. Zgadza się! Matka Boża uśmiechnęła się do mnie. Jezus wyciągnął ku mnie dłoń. Powstaliśmy w Loreto.*

Centralną ideą Zgromadzenia miało być podjęcie działania zmierzającego ku zadośćuczynieniu Sercu Jezusa za grzechy popełniane przez ludzkość. W czerwcu 1878 roku, w uroczystość Najśw. Serca Pana Jezusa, ks. Dehon złożył pierwsze śluby zakonne. Rok 1883 przyniósł ciężką i bolesną próbę o wielkich znamionach katastrofy. Stolica Apostolska rozwiązała Zgromadzenie. Jak do tego doszło? Ksiądz Dehon w swoich oficjalnych tekstach pisanych dla Zgromadzenia korzystał też z wypowiedzi s. Marii Ignacji, która twierdziła, że jest obdarzona szczególnymi łaskami nadprzyrodzonych objawień. Biskup Thibaudier przesłał pisma do Rzymu, prosząc o wyjaśnienia i wskazówki. Święte Oficjum stwierdziło, że pisma s. Ignacji nie mogą być uważane za owoc nadprzyrodzonych objawień, dlatego Zgromadzenie Oblatów Najśw. Serca, założone przez kanonika Dehona, należy rozwiązać. Było to bardzo bolesne przeżycie dla księdza Dehona. Fakt ten przyjął jako wyraz woli Bożej. *Fiat.* Z pomocą księdzu Dehonowi przyszedł biskup Thibaudier. Najpierw wysłał do Rzymu wyjaśnienie, następnie udał się do Wiecznego Miasta, aby sprawę sprowadzić na właściwe tory. Audiencja u papieża Leona XIII i w urzędach Stolicy Apostolskiej wydała owoce. Święte Oficjum wydało drugi dekret zezwalający na kontynuowanie dzieła pod inną nazwą, ale pod kierownictwem jego Założyciela. Oblaci Najśw. Serca przemianowani zostali na Księżę Najśw. Serca Jezusowego. Zgromadzenie było więc dziełem miłości i ducha wynagrodzenia. Towarzyszyła mu błogosławieństwo Boże znaczone krzyżem i cierpieniem.

Ojciec Założyciel tak opisywał ducha panującego wówczas we wspólnocie: *Żarliwa miłość do Jezusa i Maryi królowała w naszych domach. Była to miłość, która dawała o sobie świadectwo w różny sposób – w ciągłych nawiedzeniach Najśw. Sakramentu, w śpiewach, w myślach nieustannie kierowanych do Pana Jezusa. Jakaż królowała miłość wzajemna. Jak wszyscy kochali się wzajemnie. Jak wiele było powołań. Okres ten jest wskazówką, jak powinno wyglądać Królestwo Najśw. Serca.*

Podczas I Kapituły Generalnej Zgromadzenia, która odbyła się w 1881 roku w Saint-Quentin, ks. Dehon został ogłoszony jego dożywotnim przełożonym generalnym. Dekret pochwalny zatwierdzający czasowo Zgromadzenie, postulowany przez 27 biskupów, został wydany w Rzymie 25 lutego 1888 roku. Wówczas we Francji Zgromadzenie liczyło 8 domów i 87 członków. Dekret ten sprawił wielką radość ojcu Założycielowi i wszystkim współpracownikom. Po II Soborze Watykańskim zostały opracowane nowe konstytucje Zgromadzenia. Charakteryzują one charyzmat o. Dehona oraz przypominają zasadnicze rysy duchowe założonego przez niego Zgromadzenia. Czytamy w nich między innymi: „Zakładając Zgromadzenie Oblatów – Księży Najśw. Serca Jezusowego, Ojciec Dehon chciał, aby jego członkowie w sposób wyraźny łączyli swe życie zakonne i apostołskie z oblacją wynagradzającą, którą Chrystus złożył Ojcu za ludzi”.

Obecnie Zgromadzenie liczy około 2300 członków i jest obecne na pięciu kontynentach w 37 krajach świata. Posiada 20 prowincji i 7 regionów. W chwili śmierci ojca Założyciela w 1925 roku Zgromadzenie posiadało 772 członków.

Miejmy nadzieję, że Boże Serce będzie dalej wspierać dzieło Jemu poświęcone. Amen.

BĄDŹCIE PROROKAMI MIŁOŚCI!

materiały duszpasterskie

BAĐŹCIE
PROROKAMI
MIŁOŚCI!

REDAKCJA

ks. Dariusz Mroczek SCJ

OKŁADKA

Klemens Knap

Materiały ukazały się z inicjatywy
Komisji Apostolskiej

© 2007 Dział Poligraficzny
Wydawnictwo Księży Sercanów
ul. Saska 2, 30-715 Kraków
tel./fax: 012 290-52-98
012 290-52-99
e-mail: dehon@wydawnictwo.net.pl
poligrafia@wydawnictwo.net.pl
www.wydawnictwo.net.pl

WYŁĄCZNIE DO UŻYTKU WEWNĘTRZNEGO